

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῦς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Πᾶνε πολὺ καλλίτερά τὰ πράγματά μας τώρα.
Εὗρήκαμε καὶ δάνειο νὰ φτιάσουμε παπόρα,
εὗρήκαμε κι' ἀνέλπιστες ἀγάπες στὴ Ρουσία,
κι' ὁ Τσάρος μᾶς παρηγορεῖ
καὶ τέλος πάντων βοᾷ Μαροῦ
εὗρήκαμε τὴν τύχη μας μὲ τοῦτον τὸ Μεσία.

Ἐνδείξεις βοήκαμε παντοῦ ἀγάπης διαπύρου,
ὅλοι μᾶς εἶναι βοηθοὶ
κι' εὗρήκαμε πῶς θὰ λυθῇ
ὁ κόμπος τῆς Ἡπείρου,
παντοῦ λαμπρὰ τὰ βοήκαμε, παντοῦ ἐπιτυχία,
καὶ μοναχὰ δὲν θάβρουμε ποτέ μας ἡσυχία.

Τὶ ὁμορφα κι' εὐνοϊκὰ ἡ τύχη μᾶς τὰ φέρει!
Ἐκάηκ' ἡ Πετρούπολι πρὸς χάριν τοῦ Λευτέρη
κι' ὁ Τσάρος πρῶτος ἔτρεξε νὰ τὸν ἐγκωμιάσῃ
ἀλλὰ στοὺς Ρούσσους, βρὲ Μαροῦ, ἐγὼ δὲν δίνω βᾶσι
γιατὶ μιλοῦν ἄλλοιῶτικα
ἀπὸ μιὰ μέρα σ' ἄλλη
ἐνεκα τοῦ ἡ βότικα
τὸ ἀλλάζει τὸ κεφάλι.

Μ.— Τὶ ἀγάπες καὶ φίλεις πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμάς!
Ταξιδεύει ὁ Μεσίας
κι' ἡ Μαροῦσες τῆς Ρωσίας
τρελλαθήκανε μ' ἐμᾶς!

Κι' ἐντοσούτω, μωρὲ Γιάννη, ποῦγες τὸν καθένα φίλο,
ἦσαν στὸ Τεπελένι καὶ σ' ἐφέρανε στὸ Στόλο·
κι' ἂν οἱ φίλοι σὲ κερᾶνε μ' ἐκατὸ λογὼν κρασιά,
ἐτοιμάζουν καὶ πασέτα νὰ σοῦ παίξουν τὰ Νησιά.

Ἀνέγκωμια σοῦ πλέκουν τῶν διπλωματῶν αἱ γλῶσσαι,
κι' ἂν αἱ πονηραὶ Δυνάμεις σὲ θαυπεύουν μειδιῶσαι
κι' ἂν προπόσεις ἔχουν γίνεαι
γὰ τὸ Γίγα μας πολλές,
τέτοιο τύρο Μηλίνη
ἐπὶ σὺριο θὰ λές.

Με τὰ ψεύτικα φιλιὰ τῆς σὲ πλανᾷ ἡ ψεύτικα Δύσι,
κι' ὅ,τι ἔχεις, κακομοίρη, μὲ τὸ αἷμα σου κερδίσαι

κι' ὅ,τι πῆρες ἀφ' τὸν Τοῦρκο κολυμπῶντας στὴ φωτιά,
θὰ τὸ παίξεις νὰ τὸ χάσης στὰ φτιασμένα τῆς χαρτιά!

Δὲν εἰξέρεῖς τ' εἶν' ἡ Δύσις π' ὅλα ῥόδινα στὰ φέρνει!
Ἀπορῶ νὰ μὴν τὴ μάθης τόσα χρόνια ποῦ σὲ γδέρνει.
Κι' ἂν ἐχάρηκες βοᾷ χάχα πῶς σ' ἐδάνεισε λεφτά,
γλήγορα θὰ ξαναπᾶνε στὴ σακκοῦλα τῆς κι' αὐτά.

Σὲ φουσέκια θὰ μᾶς πᾶνε
καὶ σὲ ὅπλα νουβωτέ·
οἱ ῥωμνοὶ δὲν θὰν τὰ φᾶνε
ὅπως ἄλλοτε ποτέ!

Γ.— Ἄν τὸ χρήμα τοῦ δανείου πλημμυρίσει ἐν Ἑλλάδι
γαργαλίζον μερικοὺς,
ὁ Λευτέρης μὲς τὸ λάδι
δὲν ἀφήνει ποντικούς!

Εἶναι γι' ἄλλοι μᾶς τζαβάγια τοῦ δανείου ὁ παρᾶς
κι' ἂς μὴν τρέβη τὴν κοιλιά του ὁ καθένας κοιλαρᾶς.

Πάν' ἡ παλαιὰς ἡμέρες,
πάν' ἐκεῖς ἡ ἐποχὲς
ποῦταν ὅλες ἡ γαστέρες
ἀπὸ δάνειοι παχές.

Τώρα ἦρταμε σὲ χρόνια
ποῦ τὸ ἔθνος γενικῶς
γιὰ σπαθιά καὶ γιὰ κανόνια
θὰ δουλεῖ διαρκῶς
καὶ τὰ συμπάρα κι' ἡ μπαρούφες, προσφιλεῖς ἀκροαταί,
ὅσο ζῇ ὁ Βενιζέλος δὲ θὰ λείψουνε ποτέ.

Πανταχόθεν βγαίνουν φίλοι
ποῦ δὲν ἔχουν μετρημὸ
κι' ἡ πατρίς ἡμῶν ὀφείλει
νᾶναι πάντα στὸ ἀτμὸ.
Ἡ πατρίς ἡμῶν ὀφείλει
μὲ τὸ Γίγα τῆς νὰ δρᾷ,
κι' ὅποιος ζήσῃ τὸν Ἀπρίλη
θάβγῃ πάλε μὲ τὸ γκρά.

Ἡ ζωὴ μας θᾶναι πλέον μίαν καὶ μεθοδική:
Βενιζέλος καὶ μπαρούτι, Βενιζέλος καὶ χαλὶ.
Ἕνας θᾶν' ὁ μέλλον βίος:
νὰ γυρεύῃς αἰωνίως
νὰ σοῦ δίνουν δανεικὰ
νᾶσαι πλούσιος ἀπὸ σφαίρες κι' ἀπὸ πυρομαχικά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νὰ στολίζομαι μαζί του μὲ θαφνόφυλλα χρυσᾶ
καὶ μετὰ τὴν ἐκστρατεία

νᾶρχετ' ἡ διπλωματία
νὰ μοῦ κλέφτῃ τὰ μισὰ !

Δηλαδή καὶ μ' ἄλλας λέξεις,
ἔχε τὴν καρδιά ζεστή
καὶ προσπάθησε ν' ἀνθέξῃ
σ' ὅ,τι παρουσιάστῃ.
Μὴν τὰ χάνῃς. Κι' ἐπὶ τέλους ἂν τὰ βλέπεις καὶ στενά,
εἶν' τὸ ἔθνος μας μεγάλο
κι' ἢ μὲ τὸνα ἢ μὲ τ' ἄλλο
δὲν εἶν' εὐκόλο νὰ βροῦμε ἡσυχία πουθενά !

Κένησις ἐκλογικὴ πονηρὰ καὶ μυστικὴ.

Μ.— Τῶν ἐκλογῶν ἡ ζύμωσις πῶς πάει μωρὲ λύκε ;
Γ.— Τὰ πράγματα ζυμώνονται μ' ἄλεῦρι δὲν ἐβγήκε.
Ἐχάσαμε τὸ μπεύσουλα μ' αὐτὸν τὸ νέο νόμο
κι' ἐβγήκαμ' ἀφ' τὸν τακτικὸ τῆς ἐνεργείας δρόμο
καὶ νέα καταβάλλεται προσπάθεια καὶ ξέσις
δι' ἄλλας ἐφευρέσεις.

Ὑποβορχίως, βρὲ Μαργῇ,
δουλεύουν ἐδῶ μέσα.
Συμβούλια τοῦ Γασπαρῇ,
συμβούλια τοῦ Μπλέσσα.
Ἐνέργειες δὲν φαίνονται, μὰ φαίνονται συμπτώματα
ποῦ φρίττει νοῦς ἀνθρώπου.
καὶ χαίρομαι ποῦ ἐνεργοῦν ἀμφοτέρω τὰ κόμματα
πρὸς ἀγαθὸν τοῦ τόπου.

Πόθος κρυφὸς καὶ μύχιος
εἶναι τὸ Δημαρχεῖο,
κι' ἄμυνα ὑποβορχίως
εἶναι κι' ἀπὸ τοὺς δύο.
Οὐδὲν ἐκτίθεται εἰς φῶς κι' εἰς φέγγος τῆς ἡμέρας
νύχτα κινεῖ ὁ Γουμπανᾶς
τὰς περιέργους μηχανάς,
νύχτα κι' ὁ Μαγκλιβέρας.

Τὴ νύχτα βγαίνουν μυστικά
τῆς Μέκας τὰ λαγωνικά
κι' εἰς ἀνιχνεύσεις τίθενται μετ' ἐμπειρίας ὄσης,
τὴ νύχτα βγαίνουν κι' οἱ γιατροὶ καὶ κάνουν διαγνώσεις.
Καὶ τέλος πάντων ἐν σιγῇ
καὶ τέχνης μυστηρίω,
ν' ἀρπάξουνε τὴν ἐκλογὴ
ἐργάζονται κι' οἱ δύο.

Ἡ τράτες ἐρριχτήκανε κι' ἀπὸ τῆς δυὸ μερίδες
καὶ γίνονται συμβούλια πῶς νᾶμπουν ἡ μαρίδες
κι' ἐργάζονται σιωπηρῶς τὸν Δῆμον μας ποιοῦντες
ἐντεῦθεν φιλελεύθεροι κι' ἐκεῖθεν εὖ φρονοῦντες,
ἀλλὰ ἡ νέα μέθοδος ποῦ θὰ ψηφᾷ τ' ἀσκέρι,
πολλὰς ἀκάνθας, βρὲ Μαργῇ, καὶ ὑπονοίας φέρει.

Δὲν εἶναι ὅπως ἥξερες τὰ πράγματα στρωμένα
ποῦσουνε πράκτορας ἐσὺ κι' ἀγόραζες ἐμένα
καὶ μ' ἔπερνες στὴν ἐκκλησίᾳ κι' ἐρχόμουνε προθύμως
γὰ πράξω τὸ καθήκον μου πιστῶς καὶ φιλοτίμως.
Τώρα μεγάλες μπερδεψὲς ἔχει τὸ νιτερέσι
αὐτὰ τὰ ψηφοδέλτια πῶς βγήκανε στὴ μέση.
Τώρα μεγάλη προσοχὴ καὶ τέχνη ἀπαιτεῖται
περὶ τοῦ πῶς θὰ γράφουνε ὀρθῶς οἱ συμπολίται.

Δὲν εἶν' ἡ καλύτερ ποῦξερες γὰρ νὰ σε διακοίνω
ἂν ἐκτελῇς τὴν ἐπιτολὴν πιστὰ καθὼς στὴ δύνῃ.
Τώρα μὲ τὰ γράμματα εἶν' ἡ δουλειὰ κρυμμένη
κι' ἂν εἶσαι κάποιος μὲ γελᾶς
κι' ὅ,τι σοῦ πῶ μοῦ τὸ χαλᾶς
μὲ μὲ ἀπεισπωμένη.

Εἶν' ἄλλες μπερδεψοδουλίες, εἶν' ἄλλες φασαρίες
τώρα ποῦ θὰ ψηφίζουμε μ' ὀξείες καὶ βαρεῖες.
Τώρα ποῦ θᾶχουμε χαρτὰ καὶ πένες καὶ μελάνι,
δὲν εἶν' ἀσφάλεια καλὴ
κι' ὑποψιάζομαι πολὺ
τὸν κόσμο μωρὲ Γιάννη,
καὶ ἂν φερεγγυότῃς εἰς ἄνθρωπος μεγάλῃς
ποῦ ξέρω γὼ στὰ γράμματα τί τόνους θὰ μοῦ βάλῃς !

Εἶναι μπέλᾶς ἡ μέθοδος ἡ νέα καὶ κρυφία
καὶ φόβος μὴν τὰ μπλέξουμε μὲ τὴν ὀρθογραφία.
γι' αὐτὸ κι' ἐπιφυλακτικὰ τὴ ζύμωσί μας πᾶμε
κι' ἄλεῦρι ὅπως ἄλλοτε ματαίως δὲν σκορπᾶμε
ὥς ὅτου τρόπος εὐρεθῇ νὰ μάθουν οἱ γειτόνοι
εἰς ποῖον μέρος ἀσφαλῶς θὰ τίθενται οἱ τόνοι.

Οὐχ' ἦττον ὅμως, βρὲ Μαργῇ, πεποίθησις μεγάλῃ,
ὑπάρχει πῶς ὁ Δήμαρχος θὰ θριαμβεύσῃ πάλι,
τὸν Δῆμον τὸν ἀκάθαρτο ἐξωραΐσας λίαν
μεταφυτεύσας ἐν αὐτῷ ἀνθέων ποικιλίαν
κι' ἔργα πολλὰ κοινωφελῇ ἐν τούτῳ ἀνιδρύσας.
Μ.— Σ' αὐτὰ ποῦ λές, βρὲ Γιάννη μου, δὲν συμφωνεῖ ὁ Γρηῃς
κι' ἂν ἐξετέθῃ σύμβουλος, ἐλπίζει καὶ πιστεύει
πῶς μ' ἄλλο δήμαρχο θὰ δοῇ καὶ θὰ συνδημαρχεύῃ.

Ναὶ μὲν χρυσοῦς ὀρίζοντας ὁ Μπλέσας μᾶς ξανοίγει,
ἀλλὰ κι' οἱ Βινιερατιανοὶ μὴ λές πῶς εἶναι λίγοι.
Κι' ἂν σ' ἔνα Δῆμον ἀνθηρὸν ἐσένα σ' ἡλεκτρίζουνε
τὰ δένδρα ποῦ σκιάζουνε καὶ τ' ἄνθη ποῦ μυρίζουνε,
ἐμένανε ἡ θεὰ τους μπορεῖ νὰ μὲ ταράσῃ
καὶ θέλω μέσ' τὸ Δῆμο μου νᾶν' ἄλλου εἰδους δροῖσι.

Ἐδῶ ἔναι γνῶμες, φίλε μου, κι' ἀλλόκοτες ιδέες.
Ἐσὲ σ' ἀρέσει νὰ κυτᾶς καμέλιες σπουδαῖες,
μὰ γὼ ποῦ τ' ἄνθη δὲν κυτᾶ
ἀλλὰ στὸ Δῆμο μου ζητῶ
ἄλλη μορφὴ νὰ δώσω,
αὐτὰ τὰ βοίσκω περιττὰ καὶ θὰν τὰ ξεριζώσω.
Ἄν εἶμαι ιδιότροπος, μὴ σοῦ παραξοφαινομαι.
Ἐσὲ σ' ἀρέσουν τὰ λουτρά, ἐγὼ ποτὲ δὲν πλένομαι,
καὶ θεωρῶ τιμὴ μου,
στὴ φυσικὴ κατάστασι ν' ἀφήνω τὸ κορμί μου.

Ἀπόκρυφο κονζίλιο
κάνουν κι' αὐτοὶ κι' ἐκεῖνοι.
Ἀλέρτα ντὸν Μπαζίλιο,
ἀλάρμι Φωσκαρίνη.
Τὸ νοῦ σας ἔχετε κι' οἱ μέν, τὰ μέντε σας κι' οἱ ἄλλοι
ἐν τῇ ἀγίᾳ κι' ἱερᾷ τοῦ Δημαρχείου πάλῃ.

Ἐν ἐποχῇ τοῦ κομφετὶ
καὶ τῶν μασκαρεμμάτων,
βάλετε πένα καὶ χαρτὶ
εἰς χεῖρας ἀγραμμάτων
κι' ἐπιμελῶς ξηγήστε τους τῆς νέας θεωρείας
μήπως ἀπ' αὐτὸ γράψιμο ἀλλάξουν τῆς βαρεῖας.

Γ.— Ἐσένανε, μωρὲ Μαργῇ, ἡ γνώμη σου ποῦ κλίνει ;
Μ.— Ὑποστηρίζω μοναχὰ τὸ Τζὼν τὸ Γκιντιλίνῃ.
κι' ἂν εἶσαι ἀνεξάρτητος καὶ ἄντρας μὲ μουστάκι,
πρέπει καὶ σὺ ὅ,τι μπορεῖς νὰ κάμῃς τοῦ Γιαννάκη
γιατ' εἶναι ἄνθρωπος λαμπρὸς καὶ χαρακτήρης ντρίτου
κι' ὅσοι καὶ νὰ συντρέχουνε δὲν εἶν' καλλίτεροί του.

Γ.— Αὐτὸ χαρὶς γὰρ τοῦ ὅτι εἶναι ἡ γνώμη σου ποῦ κλίνει ;
κι' ὅπου βρεθῶ τὸν ἐπαίνω καὶ τὸν ὑποστηρίζω.
Γιὰ τὸ Γιαννάκη ποῦ καλὸν τὸν ὑποστηρίζω.
Ἄλλ' ἐπειδὴ συνόδεσμαι καὶ μὲ τὸ Γαλατσάτο
καὶ μὴ μόνον τὸν Γιαννάκη, ἀλλὰ καὶ τὸν Γιαννάκη
θὰ σὲ γυρίσω χάρισμα τρεῖς μῆνες μὲ τὸ κάρο
πρέπει νὰ κάμω κι' ἐκεῖνοῦ, μωρὲ Μαργῇ, τὴ χάρι
ἀφοῦ κι' αὐτὸς πρὸς χάρι μου θὰ ζέξῃ τὸ μουλάρι.

Κοινοτικά έκπληκτικά!

Τῶν Κοινοτήτων ὁ θεσμός,
ἀν εἶναι κόσμου χαλασμός,
εἶν' ἔμως καὶ σωτήριος,
γὰρ κείνον ποῦ θὰ γίνεταί
μέσ' τὸ χωριὸ τοῦ κύριος
κι' ὅλους θὰν τοὺς ὀρίξει
καὶ γαῖδαρος δὲν θὰ μπορῇ
ἀσκόπως νὰ γκαρίξει,
οὔτε νὰ βγαίνει νὰ κουνῇ
τὸ Μάη τὴν ὁρά του,
χωρὶς τὴν ἀδεία του.

Ὅλους τοὺς ἔρμους χωρικοὺς
τοὺς ἔχει πιάσει λύξα,
κι' ἄλλη κουδέν:α δὲν ἀκοῦς
παρὰ προέδρου δόξα.
Ἐτοῦτες εἶν' ἀπόκριες
γιομάτες μασκαράδες.
Στὰ Κουρουκλάτα βγαίνουνε
τριάντα Κουρουκλάδες,
στὰ Φάρσα εἰκοσιεφτά,
στὰ Δειληνάτα χίλοι
καὶ στὰ Μαλά γιὰ πρόεδρο
βγάνουε τὸ Βασίλη.

Οἱ Βαρτσαμάδες εἶδανε
πῶς εἶν' ἀπελπισία
νὰν ὁ Βασίλης στὸ χωριὸ
μὲ δίχως ἐξουσία.
Κι' ἀφοῦ ὁ νόμος τ' ἀφαιρεῖ
τὴ δόξα του τὴν πρώτη,
ἄς ἐβγῇ νάχη τίτλο
κι' ἄς εἶναι ὅ,τι ὅ,τι.

Τὴν ἴδια σκέψι στὴ Θηγιά
ἔκαμε κι' ὁ Λαμπάτος,
κι' ἂν ἀπὸ δήμαρχο κι' αὐτὸν
τὸν ἔκοψε τὸ Κράτος,
ἄς ἔχῃ κάποια δύναμι
πολιτικὴ στὰς χεῖρας,
καὶ ἂν δὲν εἶναι δήμαρχος
ἄς εἶναι καὶ κλητήρας.

Κοινότης στὸ Θεράμωνα
κοινότης καὶ στ' Ἀργίνα,
τὴ μάθαν οἱ φιλόδοξοι
κι' ἐπέσανε στὴ φτήνια.
Κοινότης ἔπου βρίσκειται
χωριὸ κι' ἀσκινοκάρα,
καὶ βγαίνουε συμβούλια
τριάντα στὴ δεκάρα.

Οἱ Πεσαδιάνοι: σύμφωνοι
ἐσυγνωμήσαν' οὔλοι
νὰ βγάλουε τὸ Ντελακᾶ
μαζὺ μὲ τὸ Χρυσούλη.
Στὸν Καραδάδο τοῦπανε
νὰ βγῇ τοῦ Παμεινώντα
μ' αὐτὸς τοὺς εἶπε, βρὲ παιδιά,
δὲν ἔχω τὰ προσόντα
γιατ' οὔτε ξέρω γράμματα,
οὔτε καιρὸς μοῦ μένει
καὶ βγάλτε τὴ φοράδα μου
ποῦν' καὶ πεταλωμένη.

Στὴ Σάμο καὶ στὴν Ἐρυσσο
καὶ στὸ Πυργί... ἴδια,
Γιὰ σύμβουλοι... ἀποκριτικοί
ἐβγήκαν ὅλοι οἱ μπιστικοί
ποῦ δόσκουε τὰ γῆδια.
Τὶ μασκαρὲς κι' ἀπόκριες
καὶ φέστες στὴν Ἑλλάδα!
Οἱ Πισκαριώτες σύμβουλο
ἐβγάλαν τὸ Βελάδα,

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΥΣΑ

ΜΕΣ' ΤΟ ΚΑΤΑΜΕΣΗΜΕΡΟ

I.

Μέθη γλυκερὰ τὸ ἡλιόφεργο, καὶ τ' ἀεράκι μέθη
μέσ' τὸ καταμεσήμερο, ποῦ ἡ Μοῖρες περπατοῦνε,
κι' ἡ Μοῖρα μου ἡ καλόγνωμη στοχαστικὰ μοῦ γνέθει
τουλούπια τ' ἄσπρα ὀνείρατα ποῦ γύρω μου πετοῦνε.

Κι' ἡ Μοῖρα μου ἡ καλόγνωμη, ἀπάνω στὰ χωράφια
ποῦ ἐπλούτισαν ἀπ' εὐωδίες, ποῦ ἐπλούτισαν ἀπ' ἀνθία
σπέρνει χαρὰς τριαντάφυλλα, σπέρνει χαρὰς χρυσάφια,
ποῦ ἔναν καιρὸ, —καλὸν καιρὸ, θὰν τὰ θερίσω ὀρμάθια.

II.

Δὲν εἴμ' ἐγὼ ἡ βασίλισσα, μὲ τὸ βαρὺ τὸ στέμμα
ποῦ κунηγάει ἀφθαστες χαρὲς, κι' ἀφθαστα γέλοια,
οὔδ' ὁ σοφὸς ποῦ χάνεται μέσ' τῆς ζωῆς τὸ ψέμμα
μ' ἀλήθειες ντύνοντας πικρὲς τῆς λύρας του τὰ τέλεια.

Ἐγὼ 'μαι μὲ δολογέλαστη ἀγροτικὴ κοπέλλα,
ποῦ μὲ καλύβα νοίρεται κι' ἐνὸς βοσκτοῦ ἀγάπη,
κι' ἀπὸ νυχτόμερα χαρὲς νὰ μοῦ φωνάζουν «Ἑλα»
καὶ δὲν ἐγνώρισα ποτὲ τὸν πόνο τὸ σατράπη.

III.

Μέσ' τὸ καταμεσήμερο, ποῦ ἡλιόλαμπον ἀπλώθη,
γλυκὰ τραγούδια ἐφώλιασαν μέσ' τὰ πλατεῖα μου στήθη,
—γλυκὰ τραγούδια ἐγίνηκαν ὅλ' οἱ κρυφοὶ μου πόθοι
καὶ τῆς ἀγάπης ἐπλεξαν τ' ὠραῖο παραμῦθι.

Ὡ ἔλα ἐσὺ, γιὰ σέβανε ποῦ ἦρθ' ἐδῶ ἡ ψυχὴ μου,
σκοποὺς ἀγάπης καὶ χαρὰς σκοποὺς νὰ μοῦ ἀγοικήσης!
λαμπρύνει ὁ ἥλιος σήμερα τὴ γῆ τὴν πατρικὴ μου,
κι' ἐγὼ γιὰ σένα τραγουδῶ μέσ' τῇ γιορτῇ τῆς χτίσης.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ

καὶ κάποιον ἄλλο Γερμενῇ
ὀνόματι Τσαοῦνη,
ποῦνε μεγάλ' ἡ μύτη του
σὰν καραδίου μαστοῦνι.

Σαρανταέννας, κύριοι,
κατὰ βουλὴν Κυρίου,
εἰσὶν οἱ ὑποψήφιοι
ἐν χώρᾳ Ληξουρίου.
Μὴ δεκαεὶα χρειάζονται
κι' ἐξήντα ξεπετιῶνται
Τυπάλδοι καὶ Ἀδάσταγοι
κι' ἄλλοι ποῦ δὲν βαστιῶνται.

Σαρανταέννας, βγαίνουε
λαμπροὶ κι' ἐπαινετέοι,
Ἰακωβάτοι, Φαρακιοί,
καὶ πέντε Χαριταῖοι.
Εἶναι κι' ἀπλοῖ, εἶν' κι' εὐγενεῖς
πολιτικὰ μυρσίναι,
μὰ κι' ὁ Στελάνης ὁ Τζανῆς
μὴ λέτε πῶς δὲν εἶναι.
Ὅπου μεγάλο γεγονός
ὁ πρῶτος εἶν' ὁ Στελιανός.

Τὶ καραπατάλια
μέσ' τὰ καρναβάλια!
Τὶ ἀνέρων πλοῦτος
μὲ προσόντα μύρια!
Τὶ θεσμός κι' ἐτοῦτος
γιὰ τὰ πανηγύρια!

Οἱ ΠΑΡΕΔΡΟΙ

Ὁ Πανὰς μὲ τὸ Ληκάτο,
μέσ' τὸν καφενὲ τὸν κάτω
πάντα παίζουε μπεζίκι
μὰ παρτίδα ποῦ σημαίνει
εἶναι ἡ ἐπικειμένη
γιὰ τὸ πρωτοπαρεδρίκι.

Τώρα Πίπη κι' Ἀριστείδη
θάχῃ γούστο τὸ παιγνίδι,
π' ὅποιος πάρῃ τὴν παρτίδα
μὲ τὰ κόκκινα χαρτάκια,
ἐπὶ τέσσερα χρονάκια
θὰ κερδένη λουκουμάκια.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΜΒΕΡ

Ὁ Ἐμβέρμπεης κηρύττει
γαῦρος, λαῦρος κι' ἐμμανὴς
τὰ σημεῖα τοῦ Προφήτη
σεῖων τοῖς Ὀθωμανοῖς:
Προσφιλεῖς μου Μουσουλμάνοι
κι' ἐν Προφήτῃ ἀδελφοί,
εἰς ἐμὲ στηρίξετ' ὅλοι
τὴν ἐλπίδα σας κρυφῇ.

Τῷ Ἀλλάχ ἄσωμεν ὕμνο.
Σὺν ἐμὲ καὶ τῷ Προφήτῃ
θ' ἀνακτῆσουμε τὴν Δῆμνο
θ' ἀνακτῆσουμε τὴν Κρήτη
καὶ σὺν τῷ Σελαχεδίνῃ
καὶ τῷ Ρίω Ἰανείρω,
Ἰμβρο, Χίο, Μιτυλήνη
—ὅπως τὰ γὰρ ἐν ὀνείρω.—

Εἰς τὰ λόγια μου προσέξτε,
ὅπλα δράξετε καὶ τρέξτε
τὴν Πατρίδα μας νὰ φέρετε
εἰς τὰ κλέη τὰ παληὰ,
τὴν Πατρίδα ν' ἀνορθώσετε
—μοναχὰ νὰ μὴ μοῦ ὀσσοῦ
αἰφνιδίως πιστοκιά!

Σηκωντῇ ὅλοι στα πόδια
κάστε δυνατὰ καράβια
τοῦ Γιουνὰν τοῦ μασκαρά
ἀφοῦ δέσετε σὰν βώδια
τ' ἀχρηστὰ του τὰ καράβια,
φέρετε τὰ Νάγαρᾶ

καὶ τὴν ἐνδοξὴ ὀρμάδα
ὀδηγήσατε παντοῦ,
σκλάβο πιάστε τὸ Δευτέρη
τὸν Κουμπάρο χέρι, χέρι
καὶ μαζὺ καὶ τὸν Ἐντοῦ.

Καὶ ὁ μέγας Ναπολέον
καφωδεῖων καὶ θεάτρων
ἔχει πάρει τέτοια στήμη,
ποῦ βρονχόμενος ὡς λέων,
ἀπειλεῖ... τὸν παπᾶ Κλήμη
καὶ τοὺς μοναχοὺς στὴν Ἄτρον!

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΣ ΜΟΥ

Μέσ' τῶν συμβούλων τὰ πολλὰ
κι' ἀμέτρητα φουσάτα
ἐβγήκα σύμβουλος κι' ἐγὼ
νὰ φτιάσω τὰ Μουσάτα.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὑπέβαλα
πρῶτος τὴν αἴτησί μου,
λαμβάν' ἀπὸ τὸ κράτος μου
τὴν χειραφέτησί μου.

Τὸν ἑαυτὸ μου σήμερα
μόνος θὰ κυβερνήσω
καὶ τὸ μικρὸ σκαφίδι μου
μόνος θὰ τιμονίσω.

Ἡ δὲ πολιτικὴ πύξις
ἢ θὰ μ' ἐμβάσῃ στὸ ἐξῆς
ἐντὸς λιμένος ἀσφαλοῦς
καὶ μέλλοντος ἐνδόξου,
ἢ... θὰ μὲ ῥίξῃ ὀξόν!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

~~~~~

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ

Εἰς τὴ Λόντρα τοῦ Δευτέρη
τοῦκανε σπουδαῖο γεῦμα
ὁ σερ Ἐδουαρδὸς Γκερέν,
κι' ἤγειρε σ' αὐτὸ προπόσεις
μὲ τὸ σπινθηρίζον πνεῦμα
π' ἄλλα ξέρεῖ κι' ἄλλα λέει.

Κι' ὁ γνωστὸς Μαριαντωνάκης
ἔτρωγε χωρὶς κουβέντα,
ρίχνων εἰς τῆς κοιλιᾶς τὰ βάθη!
καὶ μ' αὐτοῦ πολυφαγία
καὶ τοῦ Γκερέν κομπλιμέντα
τὸ τραπέζι παρατάθη...

Ἐφυγαν οἱ καλεσμένοι
κι' ἔμειναν τρεῖς φίλοι μόνο
Κλέαρχος, Δευτέρης, Γκερέν...
κι' ἐμπιστευτικῶς ἐλέγαν
ἕνας τ' ἄλλου τοῦ πόνου
ποῦ τὰ σωθικά τους καίει.

Σὰν ἐμίλησαν γιὰ νήσους
καὶ γιὰ φαγητῶν τὴν πέψιν...
εἶδαν ὅλοι μ' ἀπορία
πῶς τὸν πῖλο τοῦ Δευτέρη
κάποιος τοῦ τὸν εἶχε κλέψει
μὲ συλλέκτου τὴ μανία.

Κι' ἂν θαρροῇ μὲ τέτοιο πῖλο,
π' ἄρπαξε πῶς θ' ἀποκτήσῃ
δεξιότητα καὶ πείρα,
καὶ θὰ γίνῃ διπλωμάτης
Γίγα νάχῃ νοῦ καὶ κρίσι...
τὰ μυαλά του καὶ μὲ λύρα!

Εἶνε τὸ ψηλὸ καπέλλο
τῶν διπλωματῶν στολίδι,
μὰ κεφάλι ἂν ἔχουν κούφιο...
τὸ ψηλὸ, μυαλὰ δὲν δίδει.

CHEF

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΤΕΡΗ

Κάποιος ἦρθε ἀπὸ τὴ Λόντρα
καὶ μὰς στολίσε τὸ μέρος.

Χειροκάνι,
λουστρινάκι,
σούπερ φάιν καβαλέρος.

Ἄλλ' ἀγκλὲ τὸ πανταλόνι
τῷ χει ξαναγουρισμένο,
καὶ μπαρλόρει καὶ γαλίζε
μὲ μουστάκι... ξουρισμένο.
Ἐμπροσὶ τοῦ ἐμεῖς οἱ ἄλλοι
ἵσταχτήκαμε σὰ φλοῦδες.
Ὁ λοντρέζος προτιμᾶται,
ὁ λοντρέζος περισπᾶται
ἐφοπλίζων... πεταλούδες.

Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Ἡ βαρκούλα
ἡ κουμπούλα

μὲ τὸ κάτασπρο πανί,
καπιτάνιο δὲν γνωρίζει
μοναχὴ τῆς ἀρμενίτζει,
μοναχοῦλα κ' ὄρφανή.
Γύρω τὰ καράβια τ' ἄλλα
τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα,
τὴ ζηλεύουν τὴ βαρκούλα
π' ἀρμενίτζει μοναχοῦλα.
Κι' ἡ βαρκούλα ἡ τσαμένη,
μοναχὴ τῆς ἐπιμένει
στὸ γαλὸ νὰ περπατῇ,
ὡς ποὺ ναυῶν τὸ λιμάνι
ποῦ ἡ καρδοῦλα τῆς ζητεῖ.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

Μὲ τὸ πόδι πληγωμένον
καὶ τὸ χέρι του δεμένον
μὲ μανδύλι εἰς τὸν ὦμον,
ἀναδεύεται στὸν δρόμον
τοῦ πολέμου τραυματίας
καὶ μετὰ πολλῆς δειλίας
σταματῶν, προσφέρει κάτι
μὲ τὰ δάκρυα στὸ μάτι.

Ἐπαίτει ἐλεημοσύνη
μὰ δὲν εἶναι κατασχύνη
στὴν πατρίδα μου δορεῖα,
ἐν δεινῇ στενοχωρίᾳ
ἕνας ἀνθρωπος νὰ μένῃ
καὶ ψωμί νὰ μὴ χορταίνῃ,
ποῦ τὸ αἷμα του ἔχει δώσει
τόσους ἄλλους γιὰ νὰ σώσῃ;

Ὡς ἀγρίων κοινωνία
λησμονεῖ ἡ πολιτεία
κατὰ τρόπον φοικαλέον
στρατιώτην τῆς γενναίον,
ποῦ μὲ τ' ὄπλον εἰς τὸ χέρι,
νύκτα μέρα ἐκαρτέρει
μέχρις ὅτου ἐπληρώθῃ
κι' ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθῃ.

Ἀλλὰ φεῦ, εἶναι μικρὸς!
Ἐάν ἦτον ἰσχυρὸς
πλουτοκράτης, μεγαροῦχος
ἐπιτήδειος, τιλοσχος
κι' ἐν πολέμῳ εἶχε πάθει
πλήγματα σὰν ἀπ' ἀγκάθι,
ἀσφαλῶς ἡ πολιτεία
θὰ τοῦ εἶδε βραδεῖα.

Κι' ἐμπνεόμεν' ὑπὸ ζήλου
θερμοτάτου καὶ ἀσπίλου,
οἱ πολλοὶ του ὁμνῶνται,
καὶ πεζοὶ καὶ ποιηταί,
θὰ ἐπρότεινον συγχρόνως
γιὰ τὴν δόξα τοῦ ἀγῶνος
ἀνδριάντα γὰρ τοῦ στήσουν
ὥς πρέπει τὸν τιμήσουν.

Ἄλλ' ὁ τάλας τραυματίας
χωρὶς μέσα καὶ φιλίας,
μ' ἕνα γέροντα πατέρα
μεγαλῶς, χωρὶς μητέρα
καὶ μὲ δίχως προστασίαν,
κολυμβᾷ στὴν δυστυχίαν
μὴ γνωρίζων τί νὰ γίνῃ,
πρὸς νὰ κλίνῃ, ποῦ νὰ κλίνῃ.

Κι' ἡ πατρίς, γιὰ τὴν ὅποιαν
τόσην ἔκαμε θυσίαν,
εἰς τὰ πράγματα τυλιγμένη,
κατηφῇ, ἀπηλπισμένη
τὸν ἀφίνει νὰ μικρῶνῃ
καὶ τὸ χέρι του ν' ἀπλώῃ
γιὰ μικρὰ ἐλεημοσύνη!
Κατασχύνῃ, κατασχύνῃ!

ΙΕΡΩΝ

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΥΞΕΙΣ

Ὁ κ. Γ. Φωκάς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 780 φύλλῳ τοῦ «Ζιζανίου» ἐπιτίθεται λάβρος κατ' ἐμοῦ καὶ διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτὸν τραχύτητος μὲ ὑβρίζει σκαιῶς μόνον καὶ μόνον διότι παρητήθη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Δραπάνου, ἡτιολόγησα δὲ τὴν παραίτησίν μου διὰ τὸ μόνον πραγματικὸ γεγονότος ὅτι, οὔτε ἐπιδιώξας οὔτε ὀρεγόμενος τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἀλλ' ἐκλεγείς τῇ εὐμενείᾳ θελήσει τῶν ἐνοριτῶν, ἡγνόουν νὰ ὑπηρετήσω οὐχὶ ὡς ἀπλοῦν νευρόσπαστον τοῦ κ. Φωκά, ἀλλ' ἐξελέγχων τὴν οἰκονομικὴν του διαχείρισιν, ἐπὶ ἐν δὲ ἔτος καὶ ἐπέκεινα μὲ ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις μου οὔτε βιβλία μὲ ἐπέδειξεν ἵνα λάβω γνῶσιν τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τῆς Μονῆς, οὐδ' ἄλλως πῶς ἐγενόμην ἐνήμερος τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ διαχειρίσεώς της.

Τὰς ὕβρεις τοῦ κ. Φωκά ἀφ' ἡν ὁ ἴδιον αὐτοῦ κόσμημα, ἀναγκάζομαι οὐχ ἤττον νὰ διαψεύσω διὰ τοῦ καταγγρηματικωτέρου τρόπου τὸν ἰσχυρισμὸν του ὅτι μοι προσέφερε νὰ ἐξελέγξω βιβλία ἐν οἷς ἀναγράφονται τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς Μονῆς ἢ μοι ἀνεκοίνωσε ποτὲ τί ἀφορὸν τὴν διαχείρισιν.

Πιθανὸν ὁ ὄριμος κατὰ τὴν ἡλικίαν (ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὰ ἄλλα) αὐτὸς κύριος περιτροπῶν ἕνα ν. ε. α. ν. σ. κ. ο. ν. (!) νὰ ἀπηξίωσε τοῦτον τῆς λογοδοσίας του, ἀλλ' ὁ νεανίσκος οὗτος διδαχθεὶς ἐκ πατρικῶν παραδόσεων νὰ ζῇ ἐν ἠθικῇ καὶ τιμότητι καὶ ἔχων συνείδησιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ εὐσυνειδήσιας του δὲν ἐνόμισεν ὅτι τῇ ἐπέτρεπετο νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πλεόν τυπικὸς μόνον συνεπιτροπος τοῦ κ. Φωκά θέλοντος ἀποκλειστικῶς καὶ ἀνεξελάνκτως ἐκεῖνος μόνος νὰ διαχειρίζεται τὰ τῆς ἐκκλησίας.

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ λογιστικὴ ἱκανότης μου δὲν ἐξικνεῖται μέχρις ἐκείνης τοῦ κ. Φωκά (ὁμολογουμένης ἄλλως τῆς) ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τις πόσα τὰ ἔσοδα καὶ πόσα τὰ ἔξοδα ἐνὸς Ναοῦ καὶ νὰ δεβαιωθῇ δι' ἰδίας ἀντιλήψεως πόσα εἰσπράχθησαν λ. χ. ἀπὸ δισκούς, πώλησιν κηρῶν, δωρεὰς κλπ. δὲν ἀπαιτεῖται νομίζω ἐξειδικιασμένη ἱκανότης ὡς ἡ τοῦ πολλοῦ κ. Φωκά ἀλλὰ κοινὸς νοῦς καὶ ἐνὸς ἀγαράμματος.

Ὁ ἀπολογισμὸς, ἦτοι τὸ ἀράδιγμα τῶν ἀριθμῶν, τὸν ὅποιον ὁ κ. Φωκάς ὁ πόσεται νὰ δημοσιεύσῃ θὰ ἦναι ἀναμφιβόλως ἐν πλήρει κανονικότητι καὶ τάξει, οὐδεμία δὲ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἢ εἰσαγγελικὴ θὰ εὐρῇ στοιχεῖα πλὴν μελοῦς διαχειρίσεως: ὅς μείνῃ ὅθεν ἀμέριμνος ὁ ἀγαθὸς αὐτὸς πρεσβύτερος ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ διατηρῶν τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ὁποίου—ἀπορίας ἄξιον—τόσον πολὺ ὀρέγεται καὶ τὸ ὅποιον ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν μοχθεῖ τεραστίως διὰ νὰ διατηρῇ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ν. ΑΒΛΙΚΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

Λαβὼν τὴν τιμὴν νὰ προταθῇ ὑπὸ ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μου ὑποψήφιος Κοινοτικὸς σύμβουλος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἀναλάβω τὸ ἀξίωμα τοῦτο διὰ λόγους καθαρῶς ἰδιωτικῆς φύσεως καὶ ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μου, σπεύδω διὰ τῆς παρούσης μου νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς υποψηφιότητός μου καὶ νὰ δηλώσω ὅτι παραιτοῦμαι ταύτης, τοσούτῳ ὅσον μεταξὺ τῶν προταθέντων υποψηφίων ὑπάρχοντι πλεονεξία δυνάμενοι ἐπαίτως καὶ ἀξιοπρεπῶς νὰ ἀντιστοιχίσωσι τὴν Κοινότητα Ἀγίου Ἱεροῦ κατὰ τὴν προσεχῆ τετραετίαν.

Ὁ Δηλῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Εἰς τὴν Κοινότητα τῆς γείτονος πόλεως τοῦ Ἀγίου Ἱεροῦ οἱ ὑποψήφιοι κοινοτικοὶ σύμβουλοι ἀνέρχονται εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν 41. Καὶ ἐξ αὐτῶν δώδεκα μόνον θὰ ἐκλεγῶσιν διότι τὸ Συμβούλιον θὰ εἶναι δωδεκαμελές.

— Μὰς εὐχαριστεῖ ἡ πληθώρα τῶν εὐγενῶν φιλοδοξιών. Εἶναι δυνατόν νὰ μὴ εὐμεροῖ τὸς ὅπου ἀφθονοῦν οἱ προσφερόμενοι διὰ τὴν ἀφίλοκερδῆ ἐξυπηρέτησιν τῶν Κοινῶν;

— Τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας μία κυρία καὶ δύο κόραι καλῆς κοινωνικῆς τάξεως κατὰ τὸν πρὸς τοὺς Ἁγίους Θεοδωροὺς περιπατῶντων ἐγένοντο μάρτυρες τοῦ ἐξῆς θαύματος: Εἰς γέρον πατὴρ ὑπεβάσταξε τὸν ἀσθενοῦντα υἱὸν του στρατιώτην μὴ δυνάμενον νὰ βαδίσῃ.

— Ἀλλ' ἐξώθεν τῆς οἰκίας Μεταξὺ ὁ στρατιώτης, καίτοι συγκρατούμενος ἀπὸ τὸν πατέρα του ἐκλονίσθη καὶ ἔπεσε.

— Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τῶν συγκλημένων ἀπὸ τὴν σκηνὴν αὐτὴν κυριῶν ὁ γέρον πατὴρ ἀφηγήθη καίον ὅτι ἀφοῦ ἔχασε τὸ πρῶτον τοῦ παιδὶ εἰς τὸν πόλεμον, κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν καὶ τὸ ἀπομείναν ἄλλο, τὸ ὅποιον ἐκ βαρυντάτου νοσήματος ἀσθενοῦν ἐξεδίωξαν πρὸ δ' αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον ὅπου τὸ εἶχεν ὀδηγήσει, μὴ ἔχων ἄλλο ἄστυλον.

— Ἐκκλητικοὶ καὶ καταταραχθέντες αἱ κυρία μετέβησαν καὶ διηγήθησαν τὰ πράγματα εἰς τὸν Φρουραρχόν, τῇ προσωπικῇ καὶ ἀξιοπαίνοι ἐπεμύσσει τοῦ ὁποίου κατωρθώθη νὰ γίνῃ δεκτὸς ὁ δυστυχὴς στρατιώτης εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

— Θὰ δικαιολογηθῶν βέβαια οἱ ἀρμόδιοι ὅτι δὲν εἶπεν εἰσιτήριον ὁ στρατιώτης, ὅτι δὲν εἶχον ἐκκληρωθῇ ἐπακριβῶς αἱ διατυπώσεις τοῦ Κανονισμοῦ, ὅτι τὸ Καταστατικὸν ἀπατεῖ... κτλ.

— Ὡστε τύποι καὶ μόνον τύποι καὶ αἰωνίως τύποι, ὅπισθεν τῶν ὁποίων ἡ οὐσία κατατρώγεται ἀνηλεῶς.

— Τὸ διὰ τοὺς πεσόντας εἰς τὸν πόλεμον μνημόσυνον τῆς Κοινότητος Φαρακλάτων ἐγένεν τὴν Κυριακὴν, μὲ τῶν μετ' ἐπισιμότητα, μὲ μεγαλοπρέπειαν.

— Ὁ ἐπιμνημόσυκος λόγος, τὸν ὁποῖον κατὰ τὸ πῆρας τοῦ μνημοσύνου ἀπήγγειλε, ἐντολὴ τῶν συνδημιτῶν του, ὁ κ. Βασίλειος Παλλάνης, σύντομος καὶ ἀπεριττος, μὲ ἀδρὰ νοήματα καὶ δυνατὰς ἐκφράσεις, συνεκίνησε τὸ ἐκκλησίασμα.

— Καὶ ὁ Ἐπίσκοπος συμμετέχων αὐτῆς τῆς συγκληνέσεως, ἔδωκε μίαν ὁραὶ ἀνιδεάν: Νὰ συστηθῇ Ἐπιτροπὴ ἢ ὁποία νὰ ἐνεργήσῃ ἐράνους διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀναθηματικῆς στήλης ἐφ' ἧς νὰ γραφῶν τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων Φαρακλάτων. Τὴν ιδεάν αὐτὴν υἱοθέτησαν ἀμέσως οἱ κάτοικοι.

— Οἱ Φαρακλάδες ἐπέδειξαν πάντοτε πλούσια αἰσθήματα γενναιοδωρίας καὶ πατριωτισμοῦ καὶ δὲν ἀφαιρούμεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἐπιτύχῃ.

— Τῇ ἐνεργείᾳ τῆς πολιτικῆς, ἰδίως τῇ ἐπιμονῇ ἐνὸς τῶν βουλευτῶν, μετατίθεται ὁ δημολογιστὴς τῆς Νομαρχίας κ. Εὐάγγελος Βενιζέλος.

— Βεβαίως, ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος καὶ ἱκανώτατος ἐφάνη, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, καὶ σπανίαν ἐπέδειξε τιμότητα.

— Διατὶ λοιπὸν ὁ κ. βουλευτὴς τὸν ἐξορίζει: Ἡμπορεῖ νὰ μᾶς πῇ τοὺς λόγους;

— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, δὲν θὰ ἡμπορήσῃ. Ἡμεῖς ὅμως ἡμποροῦμεν νὰ γράψωμεν, μετὰ λύπης, ὅτι ἀντὶ πάσης ἄλλης διὰ τὸν τόπον μερίμνης καὶ ἐργασίας, κατατοίβονται οἱ βουλευταὶ μᾶς εἰς προσωπικὰ ζητήματα καὶ ἐκδιώκουν ἐντεῦθεν τοὺς ἐντιμωτέρους ὑπαλλήλους.

— Αὐτοῖν Κυριακῇ τελεσθήσονται οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Φαρακλῶντος ἐν Ἀθήναις μετὰ τῆς δεσποινίδος Ὀλγας Δ. Σπινέλλης.

— Ἐπίσης αὐτοῖν εἰς τὰ Κοινοκομικά θὰ γίνωνται οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀδελφοῦ Ἀμπατιέλου πλοῦτος καὶ ἡμεῖς δεσποινίδος Ὀλγας Διον. Βεργωτί.

— Χορὰν καὶ εὐχὴν ὅτι τὰς ἐπὶ τῇ πόλει εἰς τὰ εὐαγγέλια εὐχῇ.

— Διατίθεται παρ' ἐμοῦ ὁ κ. Γεώργιος ἐγκατεστημένος ἀγαθὸς φίλος καὶ ἑταῶς Μηλιαρῆς.

— Ὁ ἐν Θεσσαλονικῇ ἐγκατεστημένος ἀγαπῆτος συμπολίτης κ. Νικόλαος Κού

τῆς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἄννα Μελιδώνη, ἐτέλεσαν ἐσχάτως τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀγίου Ἱεροῦ. Εὐχόμεθα τὰ βέλιστα.

— Εἰς συμφέρονσαν τιμὴν πωλεῖται ἕνα μπιλιάρδι ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

— Ἀπεβίωσε προχθὲς ἐνταῦθα ἀγαθὸς συμπολίτης ὁ Χαράλαμπος Ἀποστολάτος ἢ Μινέτος, ἐργατικός.

— Στελλοῦμεθα τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Ἰωάν. Στελάτον τηλεγραφητὴν διὰ τὸν θάνατον τοῦ μακροῦ υἱοῦ του.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

— Ἰωάν. Ζερβὸς Μαρία Μιχαλάτου (Σάμη) — Διον. Κατηφόρης Διαμαντίννα Φιλίππου (Αγών) — Ἀνδρέας Φόρης Πολυξένη Σπηλιώτη (Σκάλα) — Ἰωάν. Ριγᾶτος Εὐαγγελία Γεωργιαννίδου (Καμινάρια) — Σπυρ. Ἀλεξάνδρος Ρουμπῖνα Τσελέντη (Πύλαρος) — Παν. Κομπίτης (Κεραμίδες) Σοφία Βασιλάτου (Σπαρτιά) — Χαράλ. Κουλουμπῆς Ἀνδρονίκη Μηνιάτη (Ληξούριον) — Εὐάγ. Αὐκούδης Διαμαντίννα Σκαφιδᾶ (Χαυδάτα) — Ἀνασ. Αὐκούδης Ρουμπῖνα Παρίση (Ληξούριον) — Γερ. Κουλούρης Κάτε Καγκάδη (Εἰρισσός) — Χρήστος Κολαίτης Μαρία Κομηδῶρη (Εἰρισσός) — Εὐάγ. Ἀποστολάτος Ἀνδρ. Ἀραβαντινῶ (Ληξούριον) — Βασίλ. Πατριόκης Διαμαντίννα Πατριόκη (Εἰρισσός) — Ἀνδρ. Μελιδώνης, Εὐαγγελία Λεγάτου (Ληξούριον) — Ἀνδρ. Μοσχόπουλος Εὐτυχία Μαράτου (Καλλιγᾶτα) — Εὐάγ. Τσάσης Διαμαντίννα Τσάση (Επανωχώρι) — Χρ. Σφαῖλος Μαρία Λουκέρη (Λουκεράτα) — Ἰωάν. Γεωργ. Λυμάτος Μαρία Κουλουμπῆ (Νίφι) — Σπυρ. Βανδῶρος Σιαματοῦλα Κουλουμπῆ (Νίφι) — Νικ. Περδικᾶνης Μαρία Ἀντωνέλου (Ληξούριον) — Γεώρ. Μάντουκας, Ἐλένη Ἀννίνου (Ληξούριον) — Γεώρ. Κωνσταντῆνης Μαρία Στρακᾶτου (Φαρακλάτα) — Ἰωάν. Γαλιαντῶτος Ἀδμαντίννα Τζανᾶτου (Ραζᾶτα) — Εὐάγ. Καρουσάτος Ἄννα Γασπαράτου (Δελινιάτα) — Κωνστ. Τρεντῆς Ἐλένη Τσιντίλου (Πλαγιά) — Διον. Δευτεράτος Δημητριάδα Σπαθῆ (Σάμη) — Ἰωάν. Μορελάτος, Ἐλένη Μορελάτου (Χαυδάτα) — Πατ. Κολαίτης Κυριακοῦλα Κολαίτου (Κουριάτα) — Εὐχ. Μιχαλάτος, Εὐτυχία Μιχαλάτου (Βλαχάτα) — Εὐάγ. Λουράντος Ἀλεξάνδρα Μαζαράκη (Φαρακλάτα) — Γεώργ. Μπαρτζούνης Κλεονίκη Τσελέντη [Τσελεντάτα] — Νικ. Μεταξᾶς [Μεταξᾶτα] Ἀφροδίτη Μανιάτου (Βαλαμάτα) — Ἀντ. Γαλάτης Παναγία Μοσχόπουλου (Χαυριάτα).

Οὐδεμίαν σπουδαιότητα ἔχουσιν αἱ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου τηλεγραφηθεῖσαι εἰδήσεις καὶ δι' αὐτὸ δὲν τὰς δημοσιεύομεν. Ἄν λάβωμεν σημαντικὰς τοιαύτας ἐν τῇ τῆς ἡμέρας, θὰ τὰς δημοσιεύσωμεν ἐν παραρτήματι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ οἰκογένεια Κ. Λοβέρδου ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὴν Κοινωνίαν τὴν συμμερισθεῖσαν τὸ πένθος της ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλούς πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

— Εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ Ἀρ. Ιστ. Καρουσάτου κείμενον παραπλεύρως τῆς Καμπάνας προσεκομίσθη ἐξ Εὐρώπης ἀπολυμαντικὸς κλίβανος τελειοτάτου συστήματος Ἀναλαμβάνει ἀπολυμάνσεις οἱ κίων καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἐκτὸς μὲ ἐγγύησιν διὰ τὴν τελείαν ἐκτέλεσιν τῆς λειτουργίας τῆς.

Τὸ σύστημα τοῦ κλίβανου ἀπὸ τῆς ἐξέχουσας ἐξελίξεως πολλῶν ἐκ τῶν καλλωτέρων τῶν τῆς πόλεως καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐπέδοκίμασθη ὡς κατακλιπτότατον.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ